

[Iver Poulsen.]

talt en hel del, og bl. a. har det ærede medlem hr. H. C. Toft i dag udtalt, at veterinærerne ønsker kendskab til dyrlægepraksis, og det skulle så være begrundelsen for, at man flytter hele den kgl. veterinær- og landbohøjskole ud et sted, hvor man kan få dyrlægepraksis. Men den praktiske undervisning af dyrlæger kan jo udmærket finde sted, uden at dette spørgsmål behøver at blive kædet sammen med en flytning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole fra Frederiksberg.

I det materiale, der har været tilgængeligt for mig, har jeg savnet en funktionsplan, en analyse af, hvilke opgaver man ønsker at stille den kgl. veterinær- og landbohøjskoles undervisning og forskning over for i 1970 og 1980 og måske også længere frem i tiden. Det er meget sandsynligt, at en undervisningsplan ville løse dette problem på en særdeles tilfredsstillende måde.

Endelig vil jeg sige, at tilhængere af flytning fremfører det landlige miljø som det eneste rigtige for en sådan skole. Det kunne jeg gå med til, hvis der havde været tale om en fagskole, en almindelig landbrugs-skole; men når der er tale om en videnskabelig forsknings- og undervisningsanstalt, så er al denne skønne snak om marker, skove og stalde uden realiteter, og hvis man tror, at man ved en udflytning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole undgår ekskursionerne ud i landet til forsøgsmarker o. s. v., tager man fuldkommen fejl.

Vi står altså i dag over for at skulle tage stilling til et forslag, som har den store fordel, at den samlede sagkundskab går ind for det, at praktisk talt samtlige kandidatforeninger går ind for det, og at de unge selv, de studerendes råd, går ind for det og mener — hvilket jeg er enig med dem i — at de har et meget stort personligt udbytte af at få kontakt med det københavnske kulturmiljø. Samtidig er den foreslåede løsning den billigste, så jeg kan ikke se, at det skulle være vanskeligt at tage stilling, og jeg kan anbefale den højtærede landbrugsministers lovforslag til vedtagelse.

Mose Hansen: Som allerede nævnt af det ærede medlem hr. Iver Poulsen er vi inden for vor gruppe ikke enige med hensyn til det spørgsmål, vi i dag behandler, og da vi som bekendt er afskåret fra at deltage i

udvalgsarbejdet, har vi ment det rigtigt, at jeg på mine meningsfællers vegne fremsætter nogle bemærkninger til lovforslaget og motiverer vor stilling dertil.

Vi anerkender nødvendigheden af, at der sker en udbygning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole dels af hensyn til forøgelsen af de studerendes antal, dels med henblik på den stærke udvikling, der foregår på de forskellige fagområder. Dette spørgsmål kom det ærede medlem hr. Morten Lange jo ind på; også jeg tror afgjort, at der er fagområder, som i større udstrækning burde tages op på landbohøjskolen, men dette kræver en udbygning og modernisering af skolen. Også ude i befolkningen har der været megen interesse for, hvorledes denne udbygning skal foregå, og der har været forskellige anskuelser i så henseende.

Den højtærede landbrugsminister har nu for tredje gang fremsat lovforslag om landbohøjskolens udbygning. Må jeg i denne forbindelse sige, at det er vort ønske, at der nu snart tilvejebringes en afgørelse. Det skylder man ikke alene landbohøjskolen, men også landbruget samt de mange, der direkte eller indirekte berøres af de mange planer, der har været fremme, og som vil blive berørt af det, der til syvende og sidst bliver resultatet af forhandlingerne og afstemningen i tinget. Det må så håbes, at der ud af forhandlingerne og udvalgsarbejdet kommer et resultat, så landbohøjskolen udbygges og moderniseres på en sådan måde, at det kan holde langt ud i fremtiden. Det er det, man må hæfte sig ved, og vi finder derfor, at man må stille mod den løsning, der også langt ud i fremtiden kan tjene landbrugets og samfundets interesser bedst. Det øjeblikkelige økonomiske spørgsmål må komme i anden række, den øjeblikkeligt billigste løsning kan i det lange løb blive langt den dyreste.

Men når vi ikke kan tiltræde forslaget om at udbygge skolen, hvor den ligger nu, men ønsker en samlet udflytning, skyldes det flere grunde. For det første er det vor faste overbevisning, at udviklingen vil kræve nye udvidelser, inden skolens hovedafsnit om 10 år kan være udbygget på Frederiksberg. Til den tid vil man både af faglige og økonomiske grunde bittert fortryde det, hvis man ofrer de mange millioner kroner på en udbygning af den nuvæ-